Nr. 22. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 30 maja 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

USTAWA
z dnia 30 marca 1931 r.
o Wojewódzkim Funduszu Drogowym.

Rozdział I.

Wojewódzki Fundusz Drogowy.

Art. 1.

Wojewódzki Fundusz Drogowy jest przeznaczony do pokrywania wydatków na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg wojewódzkich i innych dróg publicznych w Województwie Śląskiem oddanych w zarząd administracji wojewódzkiej, oraz do udzielania dotacyj (subwencyj i pożyczek) związkom komunalnym Województwa Śląskiego na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg samorządowych, powiatowych i gminnych i innych dróg publicznych, zarządzanych przez związki komunalne.

Art. 2.

Na pokrycie wydatków Wojewódzkiego Funduszu Drogowego służą następujące wpływy:

1) opłaty od pojazdów mechanicznych, oraz niektórych pojazdów konnych (rozdział II),
2) opłaty od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym (rozdział III),
3) grzywny za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych,
4) opłaty od reklam umieszczonych wzdłuż dróg publicznych poza granicami miast (rozdział IV),
5) sumy należne Skarbowi Śląskiemu z tytułu zwrotu pożyczek udzielonych na cele drogowe,
6) Dotacje Skarbu Śląskiego na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg publicznych, przewidziane w corocznym budżecie Województwa Śląskiego, a pochodzące z ogólnych dochodów budżetowych Skarbu Śląskiego,
7) dotacje Skarbu Państwa,
8) inne wpływy, w szczególności odsetki od lokat pieniężnych (art. 3 ust. 3).

Art. 3.

(1) Wojewódzkim Funduszem Drogowym zarządza Śląska Rada Wojewódzka.

(2) Budżet Wojewódzkiego Funduszu Drogowego stanowić ma załącznik corocznego budżetu Województwa Śląskiego, a sprawozdanie za każdy okres budżetowy Funduszu ma być dołączane do zamknięcia rachunkowego z wykonania budżetu Województwa Śląskiego.

(3) Zasoby gotówkowe Wojewódzkiego Funduszu Drogowego mogą być lokowane na rachunek Skarbu Śląskiego (Wojewódzkiego Funduszu Drogowego) w instytucjach finansowych w Województwie Śląskiem, oznaczonych przez Śląską Radę Wojewódzką.

(4) Nieużytkowane w danym okresie budżetowym wpływy Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, pochodzące ze źródeł dochodowych wyszcze-

gólnionych w art. 2, będą zaliczane na poczet wpływów następnego roku budżetowego.

(5) Śląska Rada Wojewódzka stanowi w drodze uchwały o rozdziale dotacyj (subwencyj i pożyczek bezprocentowych i oprocentowanych) związkom komunalnym na cele drogowe.

(6) Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zwiększania wydatków Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, przewidzianych w corocznym budżecie oraz do ustalenia wydatków, w budżecie nieprzewidzianych, jeżeli zmiany te nie wywołują powiększenia dotacyj Skarbu Śląskiego, przewidzianej w corocznym budżecie z ogólnych dochodów budżetowych (art. 2 ust. 6).

(7) Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do oddawania w dziale administracji drogowej robót i dostaw w formie kredytowanej na rachunek wpływów Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

Rozdział II.

Opłaty od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych.

Art. 4.

(1) Ustanawia się opłatę od pojazdów mechanicznych w następującej wysokości w stosunku rocznym:

1) od samochodu osobowego, służącego do własnego użytku:
   a) po 40 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu, którego waga nie przewyższa 1.500 kg.,
   b) od samochodu, którego waga przewyższa 1.500 kg. — 600 zł. od 1.500 kg. i po 75 zł. od każdych następnych 100 kg.
2) od samochodu osobowego, użytkowanego przez przedsiębiorstwa przewozowe w celach zarobkowych, po 50 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu;
3) od samochodu ciężarowego lub traktora, służącego do własnego użytku:
   a) po 40 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu, którego waga nie przewyższa 1.500 kg.,
   b) od samochodu, którego własna waga przewyższa 1.500 kg. — 600 zł. od 1.500 kg. i po 50 zł. od każdych następnych 100 kg.;
4) od samochodu ciężarowego lub traktora, użytkowanngo w celach zarobkowych:
   a) po 60 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu, którego waga nie przewyższa 1.500 kg.,
   b) od samochodu, którego własna waga przewyższa 1.500 kg. — 900 zł. od 1.500 kg. i po 70 zł. od każdych następnych 100 kg.;
5) od przyczepek do pojazdów mechanicznych tak dla przewozu osób jak i ciężarów po 50 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej przyczepki;
6) od motocykla bez przyczepki po 50 zł.;
7) od motocykla z przyczepką oraz trzy-kołowych pojazdów mechanicznych (cyklonetek) po 75 zł.

(2) Przy obliczaniu wagi pojazdów mechanicznych nie uwzględnia się ilości mniejszych niż 50 kg., a ilości większe niż 50 kg. liczy się za 100 kg.

(3) Dla pojazdów mechanicznych i przyczepek o pełnych obręczach gumowych podwyższa się określone w niniejszym artykule stawki opłat o 25%, zaś na kołach o obręczach żelaznych o 100%.

(4) Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zminniania w drodze rozporządzenia wysokości opłat, wymienionych w artykule, nietylko w celu dostosowania tych opłat do każdocześnie obowiązujących opłat, pobieranych od przedmiotów, wyszczególnionych w tym artykule, na obszarze Państwa poza Województwem Śląskiem, lecz także w uwzględnieniu warunków gospodarczych Województwa Śląskiego.

Art. 5.

Postanowienie ustawy z dnia 3. lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16 poz. 81) o obniżeniu opłat, pobieranych od pojazdów mechanicznych, typów ustalonych przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Robót Publicznych do 40% wysokości opłat normalnych, ma zastosowanie również odnośnie do opłat ustanowionych art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 6.

(1) Ustanawia się opłaty od pojazdów mechanicznych oraz od pojazdów konnych, używanych do zarobkowego przewozu towarów przez przedsiębiorstwa zawodowe trudniące się przewozem towarów na określonych szlakach, poza miejscem stałego zamieszkania właściciela pojazdu mechanicznego lub pojazdu konnego w wysokości po 3 grosze od jednego tonno-kilometra przewożonego towaru.

(2) Opłata ta może być ryczałtowana.

Art. 7.

Od pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na obszar Województwa Śląskiego z zagranicy na czasowy pobyt będą pobierane te same opłaty i według tych samych zasad, które ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z innymi interesowanymi ministrami na podstawie ustawy z dnia

3 lutego 1931 roku o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81).

Art. 8.

Od opłat wymienionych w art. 4 i 7 wolne są pojazdy:

1) przeznaczone do urzędowego użytku osób, którym według prawa międzynarodowego służy prawo eksterytorjalności oraz konsulów zawodowych, będących obywatelami państw obcych z zastrzeżeniem wzajemności,
2) władz i urzędów państwowych (cywilnych i wojskowych) i samorządowych,
3) przedsiębiorstw państwowych: Polskie Koleje Państwowe, Polska Poczta, Telegraf i Telefon z wyjątkiem pojazdów, używanych do zarobkowego przewożenia osób i bagaży,
4) pojazdy instytucyj i zakładów użyteczności publicznej w szczególności: szpitali, zakładów dezynfekcyjnych, straży ogniowych, pogotowi ratunkowych, zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz oczyszczenia miasta, jakoteż instytucyj dobroczennych, o ile są niezbędne dla działalności tych instytucyj lub zakładów oraz pojazdy miejskich przedsiębiorstw przewozowych, o ile pojazdy są używane do zarobkowego przewozu osób i bagaży wyłącznie w granicach gminy miejskiej,
5) traktory przeznaczone dla celów rolniczych, o ile nie są używane do przewozu ciężarów po drogach publicznych,
6) samochody ciężarowe o wadze poniżej 1.500 kg., będące własnością spółdzielni spożywczych, posiadających ponad 500 członków.

Art. 9.

(1) Obowiązek uiszczania opłaty powstaje z chwilą dopuszczenia pojazdu do ruchu na podstawie obowiązujących przepisów, ustaje zaś po wycofaniu pojazdu z ruchu.

(2) Opłaty uiszcza właściciel pojazdu w ratach kwartalnych z góry, poczynając od kwartału kalendarzowego, następującego po powstaniu obowiązku płacenia opłaty.

(3) Przepis ust. 2 stosuje się analogicznie, o ile w ciągu roku zajdą okoliczności, uzasadniające zmiany wymiaru opłaty.

Art. 10.

Opłatę wymierza się i pobiera według miejsca stałego postoju pojazdu. Jeżeli co do tego miejsca zachodzą wątpliwości, za miejsce takie uważa się miejsce stałego zamieszkania właściciela pojazdu.

Art. 11.

W razie zmiany zaszłej co do osoby właściciela, względnie miejsca stałego postoju pojazdu od którego opłatę już wymierzono i w całości lub w części pobrano, nie pobiera się tej części opłaty, którą uiścił już poprzedni właściciel względnie którą od pojazdu opłacono już na dawnem miejscu postoju, choćby opłatę uiszczono poza Województwem Śląskiem, stosownie do przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym.

Art. 12.

(1) Wymiar i pobór opłaty od pojazdów uskuteczniają w gminach miejskich zarządy tych gmin, zaś w gminach wiejskich wymiaru opłaty dokonują Wydziały Powiatowe, właściwe stosownie do art. 10, pobór zaś uskuteczniają zarządy gmin wiejskich.

(2) Do czasu wprowadzenia samorządu powiatowego w powiatach Bielskim i Cieszyńskim wymiaru opłat w gminach wiejskich tych powiatów będą dokonywać Wydziały Dróg Powiatowych w Bielsku i Cieszynie.

(3) Do wymiaru poboru i przymusowego ściągania opłaty od pojazdów mają analogiczne zastosowanie przepisy, dotyczące wymiaru, poboru i ściągania samoistnych danin komunalnych z tem uzupełnieniem, że będzie przewidziane uiszczanie opłat przez płatników na rachunek Wojewódzkiego Funduszu Drogowego w drodze obrotu czekowego przez Pocztową Kasę Oszczędności. Szczegółowe postanowienia w tym względzie może wydać Śląska Rada Wojewódzka w drodze rozporządzenia. W drodze rozporządzenia unormuje również Wojewoda Śląski sposób dostarczania przez urzędy, prowadzące rejestry pojazdów, danych, potrzebnych wspomnianym wyżej władzom komunalnym, do wymiaru opłaty od tych pojazdów.

Art. 13.

Od wymiaru opłat służą płatnikom te same środki odwoławcze, które służą płatnikom samoistnych danin komunalnych od wymiaru tych danin. Szczegółowe przepisy w tym względzie może wydać Śląska Rada Wojewódzka w drodze rozporządzenia.

Art. 14.

(1) Obowiązek prowadzenia przez władze wymiarowe i poborowe odpowiednich ksiąg i wykazów, sposób przelewania pobranych opłat do Wojewódzkiego Funduszu Drogowego i sposb zarachowywania tych wpływów określi rozporządzenie wykonawcze Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

(2) Władze wymiarowe będą otrzymywać tytułem odszkodowania za wymierzenie i pobranie opłat 5% sum wymierzonych i wpłaconych do Wo-

jewódzkiego Funduszu Drogowego z tytułu opłat, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie. Władze poborowe zatrzymywać będą na swoją rzecz ściągnięte koszty i opłaty egzekucyjne.

Rozdział III.

Opłata od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym.

Art. 15.

(1) Ustanawia się opłatę od biletu za przejazd pojazdem mechanicznym z wyjątkiem biletu za przejazd autobusem, kursującym jedynie w granicach jednej i tej samej gminy miejskiej. Opłata wynosi 1/3 część ceny biletu. Opłata ta może być ryczałtowaną.

(2) Rozporządzenie wykonawcze Śląskiej Rady Wojewódzkiej określi sposób wymiaru i poboru tej opłaty, sposób pobierania ryczałtu, sposób zabezpieczenia opłaty i jej przymusowego ściągania oraz przelewania ściągniętych opłat na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

(3) Opłata od biletów nie będzie pobierana za przejazd w autobusach, kursujących w obrębie okręgu przemysłowego. Granice tego okręgu określi Śląska Rada Wojewódzka.

Rozdział IV.

Opłata od reklam.

Art. 16.

(1) Ustanawia się opłatę od reklam (znaków, szyldów, napisów umieszczanych wzdłuż dróg publicznych na budynkach, słupach, kioskach i t. p.) poza granicami miast do wysokości 25 zł. rocznie za 1 m² powierzchni reklamy.

(2) Odnośnie do wymiaru i poboru opłat od reklam mają odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 12 do 14 niniejszej ustawy.

(3) Od opłat od reklam zwolnione są reklamy przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, umieszczane na budynkach i ogrodzeniach tych budynków, w których znajdują się same przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 17.

Przy wymierzaniu i pobieraniu opłat, ustanowionych niniejszą ustawą, mają analogiczne zastosowanie postanowienia karne, zabezpieczające wymierzanie i pobieranie danin komunalnych w Województwie Śląskiem. Odnośnie do postępowania odwoławczego od orzeczeń karnych obowiązują przepisy art. 618 do 626 kodeksu postępowania karnego.

Rozdział VI.

Postanowienia końcowe.

Art. 18.

(1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r. z wyjątkiem przepisów art. 6 i 15, które wchodzą w życie z dniem 1 maja 1931 r.

(2) Uchyla się:

1) pobieranie opłat za rejestrację pojazdów mechanicznych,
2) prawo opodatkowania pojazdów mechanicznych oraz pojazdów konnych, wymienionych w art. 6, podatkiem komunalnym od przedmiotów zbytku,
3) prawo związków komunalnych do pociągania właścicieli pojazdów mechanicznych i pojazdów konnych, wymienionych w art. 6, do opłat specjalnych i dopłat lub do uiszczania podatków inwestycyjnych z tytułu posiadania i używania tych pojazdów,
4) ustawę z dnia 7 listopada 1923 r. (Dz, U. Śl. Nr. 41, poz. 201) w przedmiocie podatku od pojazdów mechanicznych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego oraz w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niemieckiej ustawy od podatku od pojazdów mechanicznych z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. Państwa Niemieckiego, Cz. I. str. 396) na cieszyńską część Województwa Śląskiego.

Art. 19.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej oraz stosownie do treści poszczególnych postanowień Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:
(—) Wolny.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Śląskich Nr. 6 z dnia 31 marca 1931 r.

L. O—766|5|31.

Stanisław Cebula, lek wet. z Katowic ustanowiony został z dniem 1 maja 1931 r. jako organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w pełnym zakresie na obwód gminy Siemianowice Śląskie.

Katowice, dnia 21 maja 1931 r.

Prezes
(—) Dr. Seidler.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
L. K. 1442/4.

Katowice, dnia 20 maja 1931 r.

Dot.: Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura — prośba o pobór wody z Brynicy w Małej-Dąbrówce.

OBWIESZCZENIE.

Firma „Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura" wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli postanowień paragr. 46 ustawy wodnej z dn. 7. IV. 1913 (Zb. U. str. 53) prawa wodnego do pobierania wody z odnogi rzeki Brynicy w punkcie lit. „A" planu sytuacyjnego należącego do niżej podanego projektu technicznego na parcelach 74 i 76, nieruchomości karta 13 obręb Mała-Dąbrówka a to w ilości do 4 m^3 na minutę, oraz dalszego odprowadzania tej wody podziemnym rurociągiem na kopalnię Huta Laura w Siemianowicach na cele przemysłowe.

Projekt i wyjaśnienie dotyczące tego zamierzonego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach w godzinach urzędowych przez przeciąg 2-ch tygodni począwszy od soboty dnia 30 maja 1931 r. do soboty dnia 13 czerwca 1931 r. włącznie.

W wyżej zakreślonym terminie należy w podwójnem wygotowaniu albo też protokólarnie zgłosić w wymienionem Starostwie zarzuty, przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań jakoteż wnieść inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłyby podlec ograniczeniom użytkowania zamierzone przez petenta, wraz z podkładkami technicznemi przepisanemi nr. 2 — 5 III. rozporządzenia wykonawczego do wyżej powołanej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do niego prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania nadanego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w paragr. 82 powołanej wyżej ustawy wodnej. Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
w z.
(—) Dr. Saloni
Za Wicewojewodę.

STAROSTWO KATOWICE d. 26 V. 1931 r.
L. dz. G 39/63.

OBWIESZCZENIE

Starostwo w Będzinie pismem z dnia 17. V. 1931 r. L dz. 103/64 zawiadamia, że we wsi Tąpkowice, gminy Ożarowice, powiat Będzin, w zagrodzie Jana Hetmańczyka stwierdzono cholerę drobiu, oraz że we wsi Siemonia gminy Ożarowice powiat Będzin i we wsi Łęka gminy Łosień cholera drobiu wygasła.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

Nr. 176 A.

Zwolnieniu od opłaty na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego nie podlega w myśl litery „g" artykułu 4 ustawy z 1 grudnia 1926 poz. 51 Dz. U. Śl. — właściciel nieruchomości, przynoszącej czynsz niższy od sumy 125 złotych miesięcznie, o ile posiada pozatem inne nieruchomości i pobiera z tych wszystkich nieruchomości dochód, przenoszący powyżej wskazaną sumę.

Skargę Jana Nogi na orzeczenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z 1 grudnia 1927 w przedmiocie opłaty na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego N. T. A. oddalił, jako nieuzasadnioną.

(Wyrok z 13 stycznia 1930 l. rej. 863/28).

Nr. 198 A.

Związki komunalne na obszarze b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części Województwa Śląskiego nie są uprawnione do pobierania dodatku komunalnego do państwowego podatku dochodowego (art. 24 ustawy poz. 411/25 Dz. Ust.), jeżeli wymiar podatku dochodowego nastąpił ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa po za powyższym obszarem, chociażby nawet przedsiębiorstwo to czerpało dochód także ze źródeł, położonych na wywienionym obszarze (art. 30 powołanej ustawy).

W sprawie sporno-administracyjnej firmy „Zakłady Solvay w Polsce", Towarzystwo z ogr. odp. w Warszawie, przeciw Magistratowi m. Inowrocławia w przedmiocie wymiaru dodatku do państwowego podatku dochodowego na rok 1925 na rzecz gminy Inowrocławia na skutek rewizji powódki od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 29 listopada 1927 N. T. A. uchylił powyższy wyrok, a, załatwiając skargę, zniósł wymiar dodatku do państwowego podatku dochodowego na rok 1925, dokonany przez pozwany Magistrat.

(Wyrok z 11 lutego 1930 l. rej. 2210/28).

Druk. J. Eichhorn, Katowice.